

Budapest, 1895. január 17. – Miskolc, 1959. szeptember 26.

Értelmiségi családból származott, apja körorvos volt. A szatmári katolikus főgimnáziumban érettségizett, majd a Királyi Magyar Tudományegyetem orvosi karán folytatta tanulmányait. Az első világháborúban katona 1916-tól, fogságba esett és 1919 novemberében tért haza. 1920-ban fejezte be tanulmányait, majd 1921-től magánpraxist kezdett. 1924-től járási, 1936-tól vásárosnaményi tisztiorvos. A Magyar Természettudományi Társulat tagja, a Vöröskereszt Egyesület orvosa. 1944. november 14-étől 1945. január 19-ig a vásárosnaményi járásban közigazgatási biztos, a közigazgatási bizottság vezetőjeként ő kezdett hozzá a közigazgatás újjászervezéséhez. 1944. december 18-ától pártonkívüliként az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1945 januárjában lépett be a Független Kisgazdapártba. 1945. november 4-étől a Szabolcs és Szatmár-Bereg vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselő. Az 1947. augusztus 31-i választás alkalmával visszalépett a jelöléstől. 1949-ben politikai múltja miatt el kellett hagynia Vásárosnaményt, és Miskolcon telepedett le, ahol, mint városi tisztiorvos tevékenykedett.